

[J. P. Jensen.]

der udløber den 1. April. Det er af ganske ringe økonomisk Rækkevidde, det drejer sig om en aarlig Bevilling paa Finansloven paa 12 000 Kr. Det foreslaas, at Loven ikke fremtidig skal revideres, og det kan jeg udmærket tiltræde, da det er en Lov, som tilsigter at bekæmpe den Sygdom, som er ødelæggende for Biavl, der dog har nogen økonomisk Betydning for de Menne-sker, som driver den. Det er Hensigten, at denne Lov skal administreres gennem Danmarks Biavlforening, der er Hovedorganet for Biavl her i Danmark, og det kan jeg tiltræde.

Jeg skal med disse faa Bemærkninger anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Edvard Sørensen: Jeg vil gerne paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til Gennemførelse. Det er jo ikke noget nyt Spørgsmaal for det høje Ting, som her er fremme. Det er, som bekendt, en Lov, der er fornyet, og jeg vil ogsaa sige forbedret adskillige Gange siden 1908, da vi fik den første Lov af den Art. Det er jo et Spørgsmaal, som altid har mødt Forstaaelse og Velvillie indenfor alle Partier, hvilket er ganske naturligt, naar man tager i Betragtning, hvilken Betydning Biavl har for mange i vort Samfund. I denne Forbindelse maa der jo ses ikke alene paa den Indtægt, Biavlerne har, men ogsaa paa det Arbejde, Bierne udfører i Land- og Havebrugets Tjeneste ved Bestøvning af Frøarealer. Men trods den Velvillie og Forstaaelse, som disse Forslag altid har mødt, er det sikkert saadan, at der er mange, der ikke har tænkt over, i hvor stort et Omfang dette Arbejde er udført, og hvilke Resultater der gennem denne Lovgivning, som er bygget op paa Princippet Hjælp til Selvhjælp, er naaet, særlig naar man tager i Betragtning, at det er en meget kort Tid, Bipesten kan bekæmpes, nemlig fra sidst i Maj til et Stykke ind i Juni. I 1913 blev der ved Undersøgelse konstateret Bipest i 1 900 Bifamilier og i 1923 i 700—800, de undersøgte Bifamilier var henholdsvis paa 16 000 og mellem 12 000 og 13 000. Disse Tal taler jo deres tydelige Sprog. Nu har man fra Regeringens Side ment, at Forsøgsperioden skulde være forbi, og at Loven skulde gøres permanent, hvad mit Parti intet har at indvende imod.

Da nu Loven ikke mere skal til Revision, vilde jeg have været den højtærede Landbrugsminister taknemmelig for, om der i Bemærkningerne til Lovforslaget havde været gjort Rede for, hvor stor en Del af

Bevillingerne der er brugt, og hvilke Resultater der er opnaaet, hvilket sikkert vilde have haft stor Interesse. Ifølge Statsregnskabet er der i 1928—29 brugt 7 905 Kr. 13 Ø., hvilket ikke er mere end end $\frac{2}{3}$ af Bevillingen efter det foreliggende Lovforslag og efter den nugældende Lov. Da en saadan Redegørelse ikke findes i Bemærkningerne, vil jeg henstille til den højtærede Landbrugsminister at give Oplysninger om, hvilke Beløb der er brugt i de sidste 5 Aar, og hvilke Resultater der er opnaaet, hvordan Bipestens Udbredelse er nu i Forhold til 1913 og 1923, og give disse Oplysninger enten her i Salen eller under en Udvalgsbehandling, som jeg haaber kommer, og som jeg tror vil blive ganske kort. Der kunde maaske ogsaa være Grund til at overveje, om Fordelingsgrundlaget for Udgifterne i § 6 er det rigtige, eller om der er Mulighed for en Ændring af Fordelingsgrundlaget, og om man fra Biavlernes Side har forholdsvis større Udgifter paa Grund af denne Sygdom, end andre Sygdomme blandt Husdyrene forvolder.

Endelig er der en Bestemmelse i § 10, som jeg mener meget vel kan undværes, nemlig Bestemmelsen om, at denne Lov ikke gælder for Færøerne. Paa Færøerne findes der ikke Bier, og der er sikkert heller ikke nogen Mulighed for, at der nogen Sinde vil kunne leve Bier deroppe. Jeg er imidlertid Modstander af, at der findes Undtagelseslove for nogen Del af Danmark, naar Forholdene ikke gør det strengt nødvendigt, hvorfor jeg vil henstille, at man ogsaa i Udvalget tager dette Spørgsmaal under Overvejelse. Jeg vil slutte med at anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling.

Viggo Hansen: Det drejer sig her om en ganske simpel Genganger af en Lov, som ikke ønskes til Revision senere. Administrationen har ikke fundet Anledning til at foretage nogen Forandring i de bestaaende Forhold, og Loven har ogsaa virket tilfredsstillende. Der plejer jo gerne at komme nogle Henvendelser, inden et Lovforslag kommer frem, naar det er bekendt, at det vil komme, men saa vidt mig bekendt er der ikke ude fra Landet eller ude fra Biavlforeningerne kommet Ønsker om Forandringer i de bestaaende Forhold, og derfor vil jeg ikke anse en Udvalgsbehandling for absolut nødvendig. Den ærede sidste Taler mente dog, at en kort Udvalgsbehandling vil være paa sin Plads, og han har jo ogsaa fremført forskellige Argumenter herfor, saa jeg skal kun sige, at vi har ikke noget at indvende herimod, men finder den ikke absolut nødvendig. Jeg kan paa mit Partis